

[Knud Lind]

tænke på to eventyr, det ene var »Konen i muddergrøften«, og det andet var »Kejserens nye klæder«.

Når jeg kom til at tænke på disse eventyr, så var det bl.a. på grund af ministerens ord om, at »produktions-, vare- og stofstrømme, ja alt samfundsliv, skal foregå på en måde, der ikke forringer naturgrundlaget«. Så er alt taget med: gudstjenester og det hele. »Nu vil jeg være Vorherre«, sagde konen i muddergrøften, og så gik det galt. Hun endte til slut igen, hvor hun var startet, i muddergrøften.

Miljøministeren taler i sin redegørelse om forenkling og om klare, overskuelige love, som skulle gøre det lettere for borgerne. Før i tiden kunne borgerne uden tilladelse foretage ændringer på mindre søer under 500 m². I dag er man nede på det, man vil kalde en stor vandpyt efter et kraftigt regnskyl, herunder også, som der står i bemærkningerne, »terrænmæssige ændringer«. F.eks. kræver det også tilladelse, når bonden vil lave en helt naturlig indhegning i forbindelse med noget så naturligt som kreaturvanding.

Og så taler ministeren om forenklinger. Jeg kan ikke se dem, men det kan være, ministeren har dem et andet sted. Jeg har forsøgt at finde dem. Vi er jo nede på, at der skal tilladelse til terrænmæssige ændringer ved en kreaturvanding her. For at disse firbenede, som af sig selv vil søge ned ved vandet, ikke skal gå andre steder hen, så har bonden den kedelige vane, at han sætter et hegn op, og dette hegn skal selvfølgelig holde kreaturerne inde, så han ikke overtræder færdselsloven, mark- og vejfredsloven osv., og nu er det gået over til det, der hedder terrænmæssige ændringer, som kræver tilladelse.

Jeg vil godt spørge fru Hanne Severinsen: Er det den indflydelse, som Venstre har fået på de nye miljølove, der her træder skarpt igennem? Jamen man er nødsaget til at spørge.

Der er også det med de stakkels 4.000 gamle virksomheder, som har etableret sig under de tidligere love, og som man nu skal have gennemgået rigtig godt og grundigt vedrørende miljøforholdene. Er det forenkling, spørger jeg. Er det det, som De Konservative har fået trumfet igennem under forhandlingerne og sagt: Vi ønsker, at 4.000 erhvervsvirksomheder, som har etableret sig under nogle tidligere love, nu alle sammen skal rigtig godt igennem maskine-

riet. Er det den konservative ordførers indflydelse på disse nye love?

Det er derfor, jeg sagde, da jeg startede, at miljøministeren har gjort det godt, virkelig godt. Man må rose ministeren ud fra det synspunkt, men skal vi se på de erhvervsmæssige synspunkter og på rigets ve og vel, så er det en helt anden historie.

Ministeren vil også forbedre mulighederne for offentlighedens adgang til skove og det åbne land uden i mindste måde at tænke på, at der kunne være nyplantning og andre ting; der kunne jo også være nogen fauna, der ikke kunne tåle det. Men o.k., nu har vi fået lov til at gå overalt, og så er alt jo blevet godt.

Vi finder det også meget uheldigt med den indgriben fra det offentliges side vedrørende de private vandløb. Men jeg går ud fra, at det er noget, Venstre har fået gennemtruffet under forhandlingerne, at amterne nu skal have hånds- og halsret over de private vandløb.

Man skal jo også sige noget godt om det her, og da ministeren nu har nævnt det i sin redegørelse, så vil jeg da også rose ministeren for det. Jeg er nødsaget til at sige det gode, der er, og det er, at ministeren i modstrid med decentraliseringen og kommunernes selvstændighed ønsker at lave det således, at pensionister, der har haft et sommerhus i 10 år, kan få lov til at bo der. Jeg ved, at det ikke passer Socialdemokratiet rigtig, men deri har ministeren Fremskridtspartiets fulde støtte, og vi ville da også gerne have haft de 10 år gjort til 5 år.

Men alt i alt må vi sige, at miljøministerens redegørelse jo afspejler disse 4 nye superlove med miljøministerens ministerbeføjelser. Det er, som om man både vil blæse og have mel i munden, det skal både være decentralt, og alligevel skal man kunne skære igennem osv. Man stiller sig det spørgsmål, om de stakler, som overhovedet ikke kan se noget ud af de love, men som først må vente på, at det passer miljøministeren og Miljøministeriet at lave nogle bekendtgørelser, som de så kan grave frem og læse vedrørende terræ ændringer osv., egentlig talt bliver bedre stillet, når de nye miljølove bliver vedtaget, end med de gamle love. Det er jeg nu ikke helt sikker på.

(Kort bemærkning).

Hanne Severinsen (V):

Som jeg sagde i min første tale, så er det jo